

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Den 4. maj, da krigen holdt op, løb alle danskere glade rundt på vores gader og pladser og jublede. Det er det samme, man gør i Østtyskland, og den glæde kan vi deltage i, men der er da ikke sket nogen som helst produktionsforandring eller ejendomsforandring i disse Østlande, og det betyder, at det stadig går efter socialistiske planlægningsprocesser. Jeg mener, vi må vente og se, om der sker en reel forandring, hvad jeg ikke tror der gør foreløbig.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende til hr. Glønborg: Nu søger Ungarn jo optagelse i Europarådet, og det kan vi da fra Fremskridtspartiet støtte af vores store hjerte, men vi vil da ikke betale noget for, at det skal komme ind i Europarådet. Det er dér, forskellen ligger i vores støtte. Det er en moralsk og god støtte til, at vi alle sammen kan blive demokratiske, men ligefrem at sige: Nu skal I have nogle penge, og tigge dem med penge om at komme ind i det gode selskab, som vi mener vi er i, det kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er, som om Fremskridtspartiets medlemmer af dette Ting ikke har sat sig ind i forslaget. Hr. Knud Lind taler om, at Danmark ikke kan hamle op med D-marken i DDR. Jamen det er altså Ungarn og Polen, det fortrinsvis drejer sig om. DDR kommer først ind i billedet, når der er gennemført reformer.

Endvidere bliver der sagt, at der ikke skal gives en krone til Sovjet. Jamen det foreligger heller ikke i forslaget. Der er tale om, at reformkræfterne dér skal støttes, således at der kan komme gang i den private sektor, som Fremskridtspartiet i øvrigt er så glad for.

Når man så spørger, hvor afrustningen er henne, vil jeg sige: Ja, den kommer da i hvert fald ikke, hvis reformkræfterne ikke er i stand til at sejre. Det vil sige, at vi fremmer afrustningen ved disse forslag om Østlandene.

Endelig er det jo ikke rigtigt, som hr. Mogens Elvensø var inde på, at der ikke sker reelle forandringer. Jeg tror faktisk, at det kun er hr. Mogens Elvensø, der ikke har opdaget det.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Det kommer naturligvis ikke som en overraskelse, at det ene efter det andet af Fremskridtspartiets medlemmer står op og fuldtegner det billede, som vi efterhånden kan få af partiets politik. Og jeg begynder selvfølgelig at ane en vis sammenhæng i det alligevel.

Jeg mindes jo, at hr. Poulsgaard har været heroppe gentagne gange, når det drejede sig om de danske ulandsmidler, at tale meget højt om, at vi ikke skal øse penge ud på ulandene, nej, det ville være meget bedre at gøre noget godt for polakkerne osv.

Princippet er altså hele vejen igennem, at man kan gøre alt muligt, og man har alle mulige gode tanker om alt det gode, man kan gøre. Der er bare én eneste betingelse: det må aldrig nogen sinde koste os selv én eneste krone.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på de repræsentanter, vi hver gang møder i Nordisk Råd fra et udmærket og fornuftigt parti, som findes i Island, og som igennem mange år har båret det udmærkede navn »Fremskridtspartiet«. Jeg har så ondt af dem, hver eneste gang de skal mødes med folk fra andre nordiske lande, fordi der desværre er nogle, der har hugget deres udmærkede navn til at dække over noget, som egentlig burde hedde Egoistpartiet, for det er jo det, sagen drejer sig om – man vil ikke være med til noget, som skal koste os én eneste krone; men sige nogle kønne og billige ord, det vil man gerne, og det er der jo af en eller anden mærkelig grund stemmer i.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger. Jeg håber, at vi på et tidspunkt kan vende tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Man undres helt, når man hører den konservative ordfører – man får nærmest indtryk af, at der må være byttet om på papirerne, at det er Socialdemokratiets papirer, som den konservative ordfører har fået, i hvert fald når man hører det, der bliver sagt her fra talerstolen.

Man taler om, hvordan man bedst fremmer afrustning og reformer osv. Nej, Danmark fremmer bedst afrustningen i Øst ved ikke at